

[Askjær Jørgensen]

sidste to gange, vi har udvalgsbehandlet lignende lovforslag. Det har altså været noget, vi er blevet dikteret. Der var 24 timer, og så skulle der skrives betænkning. Vi har fået nogle svar, men det viste sig f. eks., at nogle af de svar, vi fik kort efter SV-regeringens tiltrædelse, f. eks. om HT, ikke holdt stik. Derfor er jeg dybt bekymret over, at sådan en avancestoplov skal gælde i to år. Jeg er dybt bekymret på dansk erhvervslivs vegne over, at de skal stå model til, at man nu vil køre det igennem, så man forlanger, at der skal ligge en betænkning inden kl. 24 i morgen aften. Det synes jeg er trist. Jeg synes ikke, det tjener hverken handelsministeren eller SV-regeringen til ære, at så alvorlig en lov, der skal gælde så længe, skal køres igennem på den facon.

Med hensyn til § 2 er der masser af ting, jeg synes skal afklares. Jeg hørte forlydender om, at handelsministeren allerede arbejder med ændringsforslag til sit eget lovforslag. Det fortæller altså, at man har udarbejdet det sådan i huj og hast, at man ikke har fået lavet det rigtigt. Jeg må notere mig, at på dette vigtige område får vi heller ikke denne gang en bare nogenlunde behandling. Folketinget kan ikke være dette bekendt over for det danske erhvervsliv. Det er først og fremmest, nej, det er fuldt ud SV-regeringen, der har ansvaret for, at vi behandler dansk erhvervsliv på den facon.

Jeg vil gerne takke finansministeren for, at man nu erkendte, at grundlaget for SV-regeringen er smuldret bort. Nu fik vi at vide, at målsætningen med de 6,5 mia kr. kunne ikke holdes. Jeg noterede mig også, at venstres politiske ordfører talte noget om æselsspark. Ja, vi er nogle, der har mærket sparkene. Så må de, der har sparket, være dem, der betegner sig selv som æsler. Undskyld!

Udenrigsministeren vil jeg også gerne takke. Udenrigsministeren var ikke særlig venlig, da han talte om hr. Glistrup. Jeg kom til at tænke på venstres tidligere høvding, som nu er højkommissær, da jeg hørte udenrigsministeren. Jeg vil gerne takke udenrigsministeren, fordi han fortsætter den linje. Det bringer os i en god position i fremskridtspartiet, når venstre tillader sig at køre debatten på det niveau. Ovre i de egne af landet, hvor jeg kommer fra, og hvor handelsministeren og andre af venstres folk – måske også uden-

rigsministeren, men knap så meget som venstres tidligere høvding – har kontakter, har vi masser af folk, der siger til os: nej, så groft som venstres minister udtaler sig nu, så er det sket! Hvis man i forbindelse med meningsmålinger læser bladens kommentarer, vil man se, at de skriver om, at fremskridtspartiet har en fast vælgerskare; der er ikke stor vandring. De, der er stabile hos fremskridtspartiet, er først og fremmest de vælgere, der tidligere har hængt hos venstre, og som er blevet trætte af den måde, venstres høvdinge tillader sig at omtale hr. Glistrup og andre fremskridtsfolk på. Takken går altså på, at man gavner fremskridtspartiet ved at anvende denne ikke særlige pæne tone over for fremskridtspartiet.

Jeg har en enkelt kommentar til hr. Poul Schlüter. Da jeg for 10–11 år siden meldte mig ud af det konservative folkeparti, var det efter et møde, jeg havde været med til, hvor hr. Poul Sørensen, daværende fremtrædende medlem af det konservative folkeparti, havde fortalt os om, at vi i det konservative folkeparti skulle forsøge at have en stemmegruppe inden for de offentligt ansatte, funktionærerne osv. Det var et internt tillidsmandsmøde, hvor vi fik det at vide af hr. Poul Sørensen. Jeg mente, det var en forkert politik, det var ikke tjenestemændene, vi skulle satse på, men først og fremmest dem, der præsterer noget i samfundet ved produktionen. Jeg mener også, tjenestemændene præsterer noget, men først og fremmest skulle vi forkæle dem, der producerer. Det var årsagen til, at jeg meldte mig ud af det konservative folkeparti dengang. Hr. Poul Schlüters politik og argumenter nu det sidste par dage har overbevist mig om, at det var rigtigt, at jeg på daværende tidspunkt meldte mig ud af det konservative folkeparti.

Erlendsson (FP):

Min gode ven hr. Johan Nielsen fra Færøerne – øer, som jeg har stor kærlighed til selv – kom med en bemærkning, som jeg ikke mener bør stå upåttalt. Jeg burde have taget ordet med det samme, men jeg forstod faktisk ikke, hvad det var, hr. Johan Nielsen hentydede til, da han kaldte fremskridtspartiet racistisk og nationalistisk. Måske var han inspireret af en taler i går, som berørte emnet ganske periferisk uden at have nogen som